

ἤρχετο ἔφιππος ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ στρατοῦ του, καὶ εἰσάσσε τοὺς Τούρκους νὰ ἐμβῶσιν εἰς Βελβείδα. Οἱ Γάλλοι ἦλθον καὶ αὐτοὶ μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεων των, προηγουμένου πάντοτε τοῦ ἀτρομήτου ἀρχηγοῦ των, ἀπέκλεισαν τὴν πόλιν, καὶ ἐμήνυσαν εἰς τὸν βεζύρην ἢ νὰ ἀναχωρήσῃ, ἢ θὰ τὴν καύσωσι μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ. Μετὰ πολλὴν δὲ ἀλληλογραφίαν ὁ βεζύρης ἐξῆλθε, καὶ κατήντησεν εἰς Γάζαν. Τὸ ἐπίλοιπον τοῦ μουσουλμανικοῦ στρατοῦ διασκορπίσθην εἰς τὰ ὄρη, ἐξωλοθρεύθη ὑπὸ τοῦ κόπου, τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης. Οἱ Γάλλοι ἐκυρίευσαν ἵππους, καμήλους, καννόνια, πολεμοφόδια, πολυτίμους σκηνὰς καὶ μεγάλα πλοῦτη.

» Ἡ εἰδήσις τῆς μεγάλης αὐτῆς συμφορᾶς διεδόθη ἀμέσως πανταχοῦ, καὶ τρόμος κατέλαβεν ὅλους τοὺς τόπους τοῦ Ἰσλαμισμοῦ· διότι σπανίως συνέβη τοιοῦτο πρᾶγμα, δηλαδὴ ὀλίγοι στρατιῶται νὰ νικήσωσι καὶ νὰ καθυποτάξωσι πολλὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Ὁ νοῦς δὲν τὸ χωρεῖ, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὦτα ἐξίστανται· ἀλλ' ἡ δόξα ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἀληθὴς νικητής. »

Τὸ ἑσπέρας αὐτῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὁ Κλύβερ, καθήμενος ἐντὸς τῆς σκηνῆς τοῦ βεζύρου, ἐν μέσῳ πολυτελεῖας Ἀσιατικῆς, ἔφαιεν ἑμπροσθέν του τὴν νέαν Ἀραβὰ τοῦ Σεγάρ, καὶ διηγῆθη πῶς ἐξωλοθρευσσε τοὺς ἀπίστους.

— Τί ἀνταμοιβὴν θέλεις; ἠρώτησε τὴν γυναῖκα, δείξασα πρὸς αὐτὴν χρυσόν, ἀδάμαντας καὶ ἄλλα πολύτιμα.

Ἐκείνη δὲ γονυπετήσασα πρὸ αὐτοῦ ἠσπάρθη τὸν σταυρὸν τοῦ ξίφους του, καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τῇ χαρίσῃ τὸ νικηφόρον ἐκεῖνο ὄπλον.

— Καὶ τί θὰ τὸ κάμῃς; ἠρώτησεν ἀπορῶν ὁ Κλύβερ.

— Θὰ τὸ δώσω εἰς τὸν υἱόν μου ὅταν θὰ μεγαλώσῃ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Γαλλίαν.

Καὶ ὁ Κλύβερ ἔδωκε τὸ ξίφος, καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδίου.

Ἡ χριστιανὴ ἐκείνη Ἀραβὶς ζῇ σήμερον εἰς Κάϊρον ἡλικίαν ἔχουσα 79 ἐτῶν, καὶ ἐπιτακέπτεται συνεχῶς τὸ δένδρον τῆς Παρθένου.

Ὁ υἱὸς τῆς ἀνατραφείς εἰς Γαλλίαν ἔχεινεν εἰς τῶν πρώτων ἀξιωματικῶν τοῦ πασᾶ τῆς Αἰγύπτου, εἰς δὲ τὴν Σεβαστούπολιν ὠνομάσθη ἀνώτερος ἀξιωματικὸς, καὶ ἐβραβεύθη μὲ τὴν λεγεῶνα τῆς τιμῆς.

Οἱ Μουσουλμάνοι τὸν ὀνομάζουσι Κλύβερ τοῦ Σεγάρ *El Mariam*.

Ὅτε ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἀνεχώρησεν εἰς Κριμαίαν, ὁ γδοκοντούτης γυνὴ μετέβη μετὰ τῶν τεσσάρων υἱῶν τῆς, τῶν μὲν στρατιωτῶν, τῶν δὲ ἀξιωματικῶν εἰς Αἴγυπτον. Ἐλθοῦσα εἰς Ματαριέ, τῆς ὁποίας δὲν εἶχε λησμονήσει τὴν ὁδόν, διευθύνθη πρὸς τὴν ἀμαζούσαν πάντοτε συκομωρεῖν· ἀπῆντησε δὲ ἐκεῖ γυναῖκα ὁμηλικὰ τῆς, καὶ νέαν κόρην φέρουσαν ἑνδύμα ἀδελφῆς τοῦ ἐλεύου. Καὶ αἱ τρεῖς, καθήσασαι ὑπὸ τὸ ἱερὸν δένδρον διηγῆθησαν

τὴν μάχην τῆς Ἡλιουπόλεως. Ὅτε δὲ ἀνέφεραν τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Σεγάρ *El Mariam*, ἐγνωρίσθησαν μετὰ ἡμῶν αἰῶνα, καὶ ἐδάκρυσαν· ἦσαν δὲ αὐταὶ ἡ ὀφιοπώλαινα τοῦ 1800 ἔτους, ἡ παρ' αὐτῆς σωθεῖσα Ἀραβὶς, καὶ ἡ ἐγγόνη αὐτῆς, ἥτις ἐλάμβανε τὴν εὐλογίαν τῆς μάμμης τῆς πρὶν ὑπάγῃ εἰς Κριμαίαν, διὰ νὰ περιποιηθῇ τοὺς τραυματίας εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

ΟΙΚΟΣΙΜΟΝ ΓΙΡΑΡΔΗ

—οοο—

Τὸ παρατιθέμενον οἰκόσημον ἀνήκει τῇ ἐξ Ἑνετίας καταγομένη οἰκογενεῖα Γιράρδη (Girardi). Ἀρχηγέτης δὲ αὐτῆς ὑπῆρξε Νικόλαος τις ἱππότης, ἀγνωστὸς τοῦ τάγματος, ὅστις τὸ 1550 ἔτος ἀποκατεστάθη ἐν Νάξῳ, ἐνυμφεύθη τὴν τοῦ Μαρκεσίου Βάφου (Marchese Baffo) θυγατέρα, καὶ ἔσχε τέσσαρας υἱούς, ἐξ ὧν κατάγονται οἱ νῦν Γιράρδαι.

Τὸν μνησθέντα Νικόλαον ἐτίμησεν ὁ τότε Δοῦξ τῆς Νάξου Ἰάκωβος Κρίσπης μὲ τὸ τιμᾶριον 8 πρῶτον κατεῖχεν ὁ Χρυσάνθος Βάφος, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τινος διπλώματος τοῦ εἰρημένου Δουκὸς, χρονολογουμένου τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1553.

Ι. ΔΕΚΙΓΓΑΛΛΑΣ.

ΙΟΝΙΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ.

—οοο—

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς τελευταίας ἐφημερίδας τῆς Κερκύρας ὅτι, κατὰ πρότασιν τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρμοστοῦ Κ. Αρσίου Ουόλφ, συνεστάθη ἐταιρία σκοπὸν ἔχουσα τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν